

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4176

гр. София, 19.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **3960** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК, вр. чл. 27а от Закона за закрила на детето /ЗЗД/.

Образувано е по искане , инкорпорирано в жалбата на Д. Г. М. /в качеството на родител/ срещу Заповед № ЗД/ Д-С-ЛЮ-011 от 11.04.2024г издадена от Директор на ДСП – Л. за спиране на предварителното изпълнение на акта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № ЗД/ Д-С-ЛЮ-011 от 11.04.2024г издадена от Директор на ДСП – Л. на основание чл.33 ППЗЗД и чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 4 от Закона за закрила на детето е настанено спешно детето Д. Д. М., с майка А. С. К. и баща Д. Г. М. в професионално приемно семейство на Р. Я. и В. Ц.. Според чл. 27а ал.1 от ЗЗДт заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" по чл. 27, ал. 1, включително в случаите на спешно настаняване извън семейството, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. Тоест, по арг. от посочената разпоредба е налице допуснато по силата на самия закон предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес, в случая интереса на детето. Допуснатото в тази хипотеза предварително изпълнение е обусловено от законовата презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес /интереса на детето/ съобразно преследваната от закона цел – охраняване психическото и физическото здраве и живота на детето. За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от АПК. Изискването на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и в случаите, когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на

закона, както е в настоящият случай, с оглед препращането, направено в ал. 4 на чл. 166. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на актовете, издавани от органите по чл.27 ал.1 ЗЗДт. В хипотезата на чл. 166, ал. 2 от АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното предварително изпълнение, тъй като е по силата на закона или на влязъл в сила акт на органа.

Както се посочи, законното правило на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/. В случая са налице обстоятелства, които са възникнали след издаването на оспорения акт и които са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК, законодателят не изисква съдът да прави преценка за значимостта на обществения интерес и надделява ли частният интерес, засегнат от допуснатото предварително изпълнение, както в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК, а се очаква и изисква жалбоподателят да докаже, че предварителното изпълнение ще му причини значителни или трудно поправими вреди, които не са последица от самия акт. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Претендираните вреди от жалбоподателя са в резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването на акта, а именно осъществен впоследствие контакт с бащата на детето при който категорично заявява желание и възможности да се грижи за него. Към момента на издаване на оспорената заповед, връзка с бащата не е установена, но впоследствие същият е информиран за процесния акт. Бащата е заявява желание да се грижи за детето, има подкрепата на родителите си.

Настоящият съдебен състав намира, че на важния обществен интерес-живота и здравето на детето, който издадената заповед охранява, жалбоподателят противопоставя свой особено важен личен интерес и такъв на детето, който налага спиране на предварителното изпълнение. Допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта, ще причини съществена вреда както на детето Д., така и на неговия баща.

Правоотношенията, предмет на акта, чието предварително изпълнение е допуснато, целят опазването здравето и живота на детето, както и осигуряване на най-добрия интерес на детето. След анализ на приложените по делото документи, установената след издаването на акта връзка с бащата на детето при която той е категоричен, че може и има желание да се грижи да него, водят до единствения извод, че мярката /спешно настаняване в приемно семейство/ би причинила съществена вреда за детето Д. и баща му и няма да е в ничий интерес. Изпращането на детето в приемно семейство, далече от баща му, който има възможност да го отглежда, в много по-голяма степен ще му причини вреда и недопустим стрес, отколкото ако е при баща си до окончателното решаване на спора. Тази отдалеченост безспорно ще затрудни и връзката и комуникацията на бащата с детето, което не е в

интерес на никого от страните. Поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение на процесната заповед.

Твърденията, че се засягат права и законни интереси в много голяма степен което не съответства на целта на ЗЗДт се преценяват от съда като вреди, която се характеризира с изключителност или значителност по смисъла на закона, като вероятността от настъпването на такива вреди е доказана.

С оглед изложеното, съдът намира, че наведените за спиране доводи, обосновават извод за оборване на законната презумпция, респективно за наличие на предвидените от закона обстоятелства, даващи основание за спиране изпълнението на административния акт. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за бащата и детето да им бъдат причинени значителни морални вреди от предварителното изпълнение на заповедта. Съдът приема, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди на административния орган, които са трудно поправими. Напротив, такива вреди ще настъпят в патримониума на бащата и детето, поради което не следва преди влизане в сила на съдебния акт по същество на спора да се предприемат действия по настаняване на детето извън семейството. Ето защо съдът приема искането за основателно.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 вр. с ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № ЗД/ Д-С-ЛЮ-011 от 11.04.2024г. издадена от Директор на ДСП – Л..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дн. срок от съобщението му.

Съдия: